

Θανάσης

Θανάσης, ο, κύρ. όν. [<Αθανάσιος], (για χαρτοπαίγνιο) είδος χαρτοπαιγνίου που παίζεται με δυο τράπουλες των πενήντα δύο φύλλων: «τους έπιασαν να παίζουν Θανάση και τους οδήγησαν στο τμήμα».

- ζωή είν' αυτή Ζωίτσα μου ή θάνατος Θανάση μου! βλ. λ. [ζωή](#).

- *ποιος Θανάσης!* ειρωνική έκφραση, που δηλώνει δήθεν άγνοια για το θέμα για το οποίο γίνεται λόγος ή ειρωνική άρνηση: «μου είπαν πως πήρες κι εσύ μέρος στον καβγά. -Ποιος Θανάσης! || θα μου δώσεις εκατό χιλιάδικα δανεικά; -Ποιος Θανάσης!». Προπολεμικά Θανάσης λεγόταν το επάνω μέρος του αργιλέ, όπου τοποθετούσαν το χασίσι και για την ακρίβεια ονομαζόταν *ο Θανάσης με το τρύπιο κεφάλι*, επειδή είχε τρεις ή τέσσερις τρύπες από τις οποίες περνούσε ο καπνός, και ήταν το αποδεικτικό στοιχείο της αστυνομίας για την παράνομη πράξη. Έτσι, κάθε φορά που έκανε έφοδο η αστυνομία, κάποιος από τους συγκαπνίζοντες ήταν υπεύθυνος να το σκάει παίρνοντας μαζί του το *Θανάση*, και, φυσικά, τα αποδεικτικά στοιχεία, τα πειστήρια του εγκλήματος. Στην ερώτηση λοιπόν των αστυνομικών *πού είναι ο Θανάσης* οι παρευρισκόμενοι απαντούσαν με απορία: *ποιος Θανάσης!*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας